

Cyklus: Poznávať nepoznané

Artur Štele

kniha Rút 2. časť

Vitajte, milí diváci. Radi vás vítame v programe Poznávať nepoznané.

Artur Arturovič, v minulej relácii sme s vami hovorili o knihe Rút a dozvedeli sme sa udivujúcu novinku, správu, ktorá je ukrytá už v samotnom mene, že v Betleheme, v Dome chleba (Bet lechem) nebolo chleba. A Noémi so svojim mužom, ktorého meno znamená "Boh je môj Kráľ", a spolu so svojimi dvoma synmi odchádzajú hľadať chlieb na moábske polia. A potom, ako tam jej muž a dvaja synovia zomierajú, ona počuje, že v Betleheme, v Dome sa znovu objavil chlieb a vracia sa tam späť s jednou so svojich neviest.

Aká je v tom hlboká paralela aj pre náš život.

Pretože niekedy hovoríme o tom, že v našich cirkvách je chlieb, no v skutočnosti v našich cirkvách pravdepodobne nie je chlieb, keďže vidíme, že mnohí odchádzajú.

Presne tak. A ako nám ukazuje kniha Rút, hneď ako sa stalo známe, že sa v Dome chleba objavil chlieb, Noémi sa hneď pozbierala a odchádza späť. A tu sa odohráva jej rozhovor s jej dvoma nevestami. Nakoniec sa jedna rozhodne zostať.

Teda Rút sa rozhodne zostať spolu s Noémi a Orpa zostáva v moábskej zemi.

Áno. A teraz si Rút vyberá nielen Noémi, ale aj jej Boha, jej národ a ďalej sa opisuje, ako prebieha ich návrat. Nebudeme sa zastavovať na detailoch, naši diváci si to môžu sami prečítať.

Podme si všimnúť koniec knihy a pozrieme sa na posledné slová Rút, ktoré sú napísané v knihe Rút.

Posledné slová Rút sú zapísané v knihe Rút 3,17: *„Povedala: Týchto šesť mier jačmeňa mi dal, lebo mi povedal: Nemôžeš sa vrátiť naprázdno ku svojej svokre! (RJ preklad: nevracaj sa ku svokre s prázdnyimi rukami)“.*

Teda, keď už prebehlo zoznámenie sa Rút s Bóazom, teraz ju Bóaz nepúšťa s prázdnyimi rukami a hovorí: "Toto všetko si zober (6 mier jačmeňa)", a ďalej povedal: "Nevracaj sa ku svokre s prázdnyimi rukami".

A podme si prečítať Rút 1,21 a pozrime sa, o čom hovorí Noémi: *„Plná som odišla, ale Hospodin ma vrátil prázdnu (RJ preklad: s prázdnyimi rukami). Prečo ma voláte Noémi? Ved' Hospodin ma ponížil, Všemohúci uviedol na mňa nešťastie.“*

Teda ona prakticky pripisuje všetko nešťastie Bohu, hoci oni si vybrali cestu ísť tam, kde sa s chlebom nestretli.

Teda, na základe 5. knihy Mojžišovej 23. kapitoly môžeme povedať, samotné proroctvo tam hovorí, teda samotný Mojžiš hovorí, že tam "vám nevyšli v ústrety s chlebom".

Áno. A oni sa rozhodli, urobili svoje rozhodnutie. A všetky problémy, ktoré potom už súvisia s daným rozhodnutím, my niekedy z nejakého dôvodu pripisujeme Bohu.

No pozrite, čo je tu najzaujímavejšie. Keď sa príbeh blíži ku koncu a my čítame posledné slová Rút, a ona hovorí: "Bóaz povedal, nevracaj sa ku svokre s prázdnyimi rukami".

Tu vidíme paralelu. Noémi hovorí: "Plná som odišla, ale vrátila som sa s prázdnyimi rukami." A teraz Rút hovorí: "Odišla som s prázdnyimi rukami, ale vraciam sa s plnými rukami." Teda, tu vidíme veľmi zaujímavú slovnú hru, ktorá má však hlboký zmysel.

Rút hovorí Noémi: "Rozhodla som sa pre tvojho Boha. Tvoj ľud bude mojim ľudom, tvoj Boh bude mojim Bohom". A teraz, pozerajúc sa na tohto Boha, ona cudzinka, Moábka, vdova prichádza k izraelskému ľudu, kde Moábcov nemajú radi. No, spolieha sa na Boha a Hospodín ju, ktorá vyšla s prázdnyimi rukami, navracia s plnými rukami, koľko sa len dalo uniesť. Toto je veľmi zaujímavá paralela.

Teraz sa pozrite, že Rút, ktorá sa vracia k Noémi, nevracia sa len s chlebom. To ešte raz podčiarkuje, že hoci kniha Rút opisuje veľmi veľa o fyzickom hlade, o fyzickom chlebe, predsa nám ukazuje na niečo hlbšie: na duchovnosť.

Ona hovorí: "Vrátila som sa s plnými rukami".

V skutočnosti sa k Noémi nevrátila len so šiestimi mierami jačmeňa, ako sa tu píše, no vrátila sa hlavne s budúcnosťou pre Noémi. Pretože, ako sa ďalej dozvieme, Rút sa nevracia sama, ale Rút sa vracia trochu neskôr s Bóazom, s jej mužom a vracia sa s dieťaťom, ktorý je prakticky dedičom Noémi, cez ktorého ľud získa kráľa.

Áno. Kráľa Dávida.

"V tom čase ešte nebolo kráľa v Izraeli; každý robil, čo uznal za správne". (knihy Sudcov 21,25).

No teraz Rút hovorí: "Vyšla som naprázdno, no vrátila som sa naplnená". No naplnená nielen požehnaním pre seba, ale aj pre teba Noémi. Tu je aj chlieb, no nielen chlieb, tu je aj budúcnosť.

A aká je budúcnosť? Že cez teba sa narodí kráľ. Tvojim dedičom bude kráľ Izraela. A neskôr ... vyvrcholením bude Ten, ktorý neskôr povie: "Ja som chlieb života".

Čo je veľmi zaujímavý a dôležitý moment, že Ježiš Kristus, ktorý prichádza cez rodokmeň Rút, On nielenže povedal o sebe: "Ja som chlieb života". Teda Rút hovorí Noémi: "Existuje budúcnosť, prišla som k tebe s budúcnosťou pre teba", nielenže bude cez nás kráľ daný ľudu,

no ešte aj Ježiš Kristus, Spasiteľ, príde skrze nás, ktorý nielenže nás zabezpečí chlebom a povie: "Ja som chlieb života", no ktorý povie: "Ja som vzkriesenie a život". Takže, Noémi, On vráti k životu tvojho muža a tvojich dvoch synov.

Áno, áno.

Teda, to je správa, s ktorou sa vracia Rút. Prichádza prázdna, no vracia sa naplnená.

To je pozoruhodné, pretože na samom začiatku nášho cyklu ste povedali o knihe Rút, že je to perla. Perla toho, čo vidíme v Starom zákone.

A to je zreteľne vidno, pretože v tej dobe, keď sa ponoríme do kontextu tej doby, zostať bez muža a bez syna to znamenalo, že bol človek odsúdený na život bez domova, bez prostriedkov, bez ničoho. Dokonca aj keby išlo o Izraelitku.

Dokonca aj keby išlo o Izraelitku. A tu bolo všetko ešte zložitejšie, pretože Rút bola Moábka.

Presne tak. Aj pre Noémi to bola veľká hanba, aj pre Rút bolo veľká hanba, pretože bola bez muža, bez ničoho a vracia sa k Izraelcom. No Boh tu natoľko mení situáciu, pretože ona Mu chce byť verná.

A napokon On ešte hovorí: "Vieš čo? Ja skrze teba dám tomuto svetu ten najväčší dar, Ježiša Krista". Boh rieši problém aj kráľa, aj problém chleba, aj otázku života, smrti a vzkriesenia. Teda tu je vložená veľmi hlboká myšlienka.

Teraz si poďme všimnúť posledné slová Noémi. Predtým sme rozoberali posledné slová Rút, teraz slová Noémi. Je to tiež 3. kapitola, 18.verš: *„Potom jej Noémi povedala: Čakaj, dcéra moja, kým sa nedozvieš, ako sa to skončí, lebo onen muž si neoddychne, kým to dnes neskončí.“* Tieto jej slová sú naplnené veľmi hlbokým zmyslom. Osobitne krásne je to vyjadrené, keď ich čítame v origináli. No ruský (aj slovenský) preklad je tiež dostatočne dobrý.

Posledné slová Noémi, ktorá sa obracia k svojej neveste a hovorí jej: "Počkaj, dcéra moja". Inými slovami: "upokoj sa, sadni si, relaxuj, ty môžeš byť pokojná, kým sa nedozvieš, ako sa to skončí, lebo onen muž si neoddychne...." Pozrite sa, čo je tu založené.

Rút priniesla Noémi dobrú správu. A teraz Noémi veľmi dôležitú vec hovorí Rút: "Rút, teraz sa môžeš ukludniť, pretože existuje ten, ktorý nebude mať pokoja, kým sa tvoj problém nevyrieši".

Je zaujímavé si všimnúť, že v tomto prípade sa hovorí "onen muž" a keď pozorne čítate 3. kapitolu, trochu vyššie je "onen muž" nazvaný "Goel", teda "Vysloboditeľ". A "Goel" je slovo, ktoré ukazuje na Spasiteľa, na Ježiša Krista. A Noémi hovorí Rút: "Rút ty môžeš sedieť, môžeš sa upokojiť, pretože "Goel", "onen muž", "Vysloboditeľ" sa neuspokojí a on sedieť nebude".

Teda, nie Bóaz. Tu akoby sa nehovorilo o Bóazovi.

Tu sa hovorí o Bóazovi, no zároveň je to typológia, ktorá ukazuje na Ježiša, na Vysloboditeľa, pretože v nádeji, ktorú Rút priniesla Noémi, sa skrýva omnoho viac ako jačmeň. Tam sa skrýva aj budúcnosť, tam je aj pravnik, tam je kráľ Dávid, tam je Ježiš Kristus, tam je i "Ja som chlieb", tam je i "Ja som vzkriesenie".

Teraz jej Noémi odpovedá takisto mnohohrannou odpoveďou. Keď Noémi odpovedá, v prvom rade samozrejme myslí Bóaza, keď hovorí "onen muž". No trochu vyššie je tento človek nazvaný "Goelom" alebo "Vysloboditeľom", teda slovom, ktoré prakticky poukazuje na Ježiša Krista.

Na Vysloboditeľa a Spasiteľa.

Presne tak.

Takže ona hovorí: "Rút, môžeš sa upokojiť, pretože existuje človek, ktorý sa neupokojí,...

... kým to dnes nedokončí.

Ty môžeš sedieť, pretože on nebude sedieť." Preto je tu prakticky založený aj princíp ospravedlnenia z viery, ako nás Hospodin zachraňuje. My si myslíme, že budeme spasení svojimi skutkami. A Noémi hovorí: "Ty si sadni, upokoj sa, pretože Ježiš sa neuspokojí, kým ťa nezachráni."

A On sa rozhodol urobiť to dnes.

Dnes.

Teda vidíme, ako Boh sa rozhodol prísť na túto zem, ako Ježiš Kristus prichádza na túto zem a On koná toto dielo. A keď dokonca On hovorí: "Dokonané je", vtedy On dokonal toto dielo. V Evanjeliu Jána čítame posledné slová Ježiša na kríži: "Dokonané je!". Toto dielo bolo dokonané t.j. to, o čom bolo povedané vtedy.

Presne tak.

Zaujímavé je všimnúť si, že keď čítame knihu Rút, na začiatku knihy Rút stoja dve ženy pred rozhodnutím. Je to Orpa a Rút. Čo urobiť? Vrátiť sa, ísť naspäť? Ísť naspäť k Moábskym bohom, ísť naspäť k svojim príbuzným alebo obrátiť sa k Bohu Jahve? Obe stoja pred rozhodnutím. Orpa sa rozhodne vrátiť späť. Rút sa rozhodne ísť dopredu a spoliehať sa na Boha. A pozrite sa, čo sa deje.

Akonáhle sa Orpa rozhodne vrátiť späť, mizne zo scény dejín, viac sa jej meno nikde nespomína v tejto knihe. Ona odišla zo scény dejín. To isté sa mohlo stať aj Rút. Keby sa Rút vrátila naspäť, tak by sme o nej už viac nepočuli.

Ale vďaka tomu, že Rút sa v nádeji na Toho, koho meno nosil jej svokor Elímelech t.j. "Boh je môj Kráľ", spoľahla sa na Neho a išla do cudzej krajiny, bola vdova, spoliehala sa len na Boha: "Tvoj ľud bude mojím ľudom, tvoj Boh bude mojím Bohom!", išla a pozrite, ako ju Hospodin odmenil.

Ona nielenže získala chlieb a zabezpečila si svoj fyzický stav. Ona dostala muža, ona dostala syna, ona mala vnuka, pravnuka, ona získala Spasiteľa a nielen získala Spasiteľa, ona sa aj stala tou, cez rodokmeň ktorej prišiel Spasiteľ na tento svet. Teda, Orpa prakticky mizne zo scény dejín a Rút píše históriu.

A dostáva sa do rodokmeňa Ježiša Krista.

Pretože urobila správne rozhodnutie: spoľahla sa na Boha.

Tu vyvstáva otázka, ktorú si často kladieme: "Aká je Božia vôľa v mojom živote?", pričom Božia vôľa je tu jasne viditeľná. Božia vôľa je, aby tvoj život zostával s Bohom.

Presne tak.

Keď prichádzame ku koncu knihy ... Na začiatku knihy sme videli dve ženy, ktoré stoja pred rozhodnutím.

Na konci knihy dvaja muži stoja pred rozhodnutím, pretože, keď Rút prišla k Bóazovi, Bóaz povedal: "Áno, som jeden z tvojich príbuzných a podľa zákona si ťa musím zobrať ako "Goel", tvoj vykupiteľ, ochranca, vziať si ťa a obnoviť semeno môjho zosnulého príbuzného.

No je tu ešte jeden príbuzný, ktorý je ti bližší ako ja, ...

... ktorý má právo byť prvý, predo mnou."

A on hovorí: "Obrátim sa na neho a ak si ťa on zoberie a rozhodne sa pomôcť ti, potom je vec vyriešená a ak nie, potom ja budem tvojim záchrancom".

A čo je zaujímavé, Bóaz organizuje stretnutie s týmto človekom a ponúka mu: "Si pripravený zobrať si ju?"

On odpovedá: "V princípe, ženu by som si aj vzal".

A Bóaz hovorí: "No s tým je spojené, že musíš znovu obnoviť semeno príbuzného". A on hovorí: "Nie, nie, nie. To nemôžem" a on s tým nesúhlasil.

Pozrite sa. On sa, podobne ako Orpa, odvrátil. Mohol sa rozhodnúť: stať sa "Goelom" alebo odmietnuť, a on odmietol. A on je jediný človek, ktorého meno sa v knihe Rút nespomína.

To je veľmi zaujímavé. Mená všetkých sú predstavené. Zdalo by sa, načo sú spomenuté ešte aj mená dvoch synov, ktorých mená sú jednoducho spomenuté.

Mená všetkých sú zapísané. Mená všetkých ľudí, okrem neho. On odmietol byť "Goelom". A dokonca, keď sa s ním Bóaz stretáva, v origináli je jednoducho nemožné si to nevšimnúť, keď sa stretnú, Bóaz mu hovorí: "Hej ty".

"Hej ty". Teda, keď sa k nemu Bóaz obracia, ani nepoužíva meno. Nemá meno, pretože sa rozhodol urobiť nesprávne kroky.

"Hej ty, si ochotný vziať si ju? Nie? V poriadku." A vtedy si ju Bóaz berie.

Pozrite, dvaja muži stoja pred rozhodnutím. Jeden odmieta prijať účasť na rozhodnutí o záchrane osudu človeka. On sa už ani neobjavuje nikde na scéne dejín. Bóaz súhlasí. A Bóaz s Rút prakticky ďalej píšú dejiny ľudstva.

Presne tak. A dejiny záchrany ľudstva, ktoré sú stelesnené v živote a smrti Ježiša Krista.

Niekedy žijeme a zdá sa nám, naše bežné, každodenné povinnosti sú drobnosti. Niekedy si neuvedomujeme, že od našich rozhodnutí, ktoré sa nám zdajú málo významné, závisí veľmi veľa. Závisia od nich osudy ľudí, závisí od nich naša budúcnosť.

A závisí od nich budúcnosť našich detí, vnukov a ďalších pokolení.

Presne tak. Preto je veľmi dôležité zobrať si ponaučenie z knihy Rút.

Keď postupujú voči tebe nespravodlivo, keď ťa ohovárajú, nech by čokoľvek proti tebe nahovorili, nespúšťaj z očí Hospodina. Pozeraj na Neho a On vyvedie skôr či neskôr na svetlo tvoju pravdu a On bude cez teba písať dejiny.

A ak sa odvrátiš od Boha, začneš sa mstiť, začneš odplácať, začneš hľadať: kto je to, ako to ten človek mohol ... uviazneš v tej kaši a spolu s tým zmizneš z histórie, zo scény dejín. To je veľmi hlboké ponaučenie pre každého z nás.

Prakticky, pozeraj sa hore, bez ohľadu nato, čo sa deje a choď vpred a ty budeš písať dejiny. Boh cez teba bude písať dejiny.

To je obdivuhodné. Pretože v centre toho všetkého zostáva to, čo sme čítali v Rút 1,16: *"Ale Rút povedala: Nenúť ma opustiť ťa a odísť od teba! Lebo kam ty pôjdeš, pôjdem i ja, a kde ty budeš bývať, budem bývať i ja! Tvoj ľud bude mojím ľudom, tvoj Boh bude mojím Bohom!"*

A keď prijmeme toto najdôležitejšie rozhodnutie, keď vyznáme, že náš Boh je kráľ, že chcem len Jemu jedinému slúžiť, vtedy náš život získava inú formu, iný charakter, a dokonca aj nasledujúce pokolenia budú požehnané (nie náhodou sme o tom čítali v 5. knihe Mojžišovej) do mnohých ďalších pokolení, pretože keď zostávame s Bohom, tak život našich detí bude požehnaný.

Do tisícich pokolení. Áno.

Je zaujímavé si všimnúť, že keď sa pozrieme na tieto tri knihy: kniha Sudcov, Rút a 1. kniha Samuelova, trochu medzi sebou súvisia.

A čo je veľmi zaujímavé. Už sme videli, ako je v knihe Sudcov veľmi zreteľne ukázané, že keď sa človek odvracia od Boha, začína sa cesta nadol. Akonáhle sa človek vracia k Bohu, ide cesta nahor k Bohu a Boh ho vyslobodzuje.

Teda týmito príbehmi autor chce ukázať: Bez ohľadu na okolnosti, bez ohľadu nato, čo sa deje okolo a s tebou, najhlavnejšie je, aby si nestratil z pohľadu Hospodina. A teraz, kniha Rút prakticky robí to isté, no už ukazuje k akým následkom vedie odvrátenie sa od Boha, a nakoľko dôležitý môže byť tvoj život.

Zdalo by sa, obyčajná vdova, Moábka, ktorá nemá žiadnu budúcnosť.

Niet šance. Vôbec nemá šancu. Keby ste sa vtedy opýtali ľudí, aké šance má táto vdova, Moábka Rút, aby sa dostala aspoň do poznámok (pod čiarou) v historických knihách, ľudia by povedali: "Nikdy. Za žiadnych okolností!". A tým, že sa jednoducho spoliehala na Boha, nielenže sa jej meno nespomína malinkými písmenkami, ona završuje dejiny.

Áno, ona sa stáva prapraprababičkou veľkého kráľa Dávida a praprapraprababičkou Najväčšieho Kráľa celého sveta.

Presne tak. No nielen to. Je ešte niečo.

Čože je to?

Pozrite sa, čo sa deje, keď hovoríme o typológii. Pretože Boh nám vo svojej múdrosti podaroval Sväté písmo, ktoré je každou svojou vetou obrazom alebo predobrazom ukazujúcim na koniec, na Ježiša Krista, na oslobodenie, na konečnú nádej.

A pozrite sa, čo sa tu odohráva. Noémi a Rút spolu sú predobrazom Novozákonnej cirkvi. Pretože Noémi je Izraelitka a Rút je pohanka, Moábka. A teraz sa spolu spojili v službe Bohu.

To je pozoruhodné. Pohanka, Moábka prináša vo svojich posledných slovách nádej Izraelitke. Izraelitka povzbudzuje pohanku. A spolu prakticky dovršujú ďalšie dejiny a týmto sa stávajú symbolom, ktorý poukazuje na Novozákonnú cirkev.

Teda, prakticky ich vplyv, ich vernosť Bohu, ich skúsenosti, ich trápenie neboli nadarmo, ony sa stali predobrazom budúceho. A keď dnes hovoríme o tom, aká je rola Izraelského národa, treba sa pozrieť na knihu Rút a uvidíme. Tam je miesto aj pre Izraelský národ, nemôžeme ho znižovať, je to požehnaný národ a Hospodin ho bude požehnávať.

A prostredníctvom neho Boh požehnáva pohanov.

Presne tak. A skrze pohanov Boh požehnáva aj Izraelský národ. Teda cez cirkev, keď ich spája v jeden celok. A preto Rút a Noémi sú predobrazom ukazujúcim na Novozákonnú cirkev. A nielen predobrazom, ako sme už neraz hovorili.

Rút vchádza do rodokmeňa a je veľmi zaujímavé, keď čítate Evanjelium Matúša, tam sa spomínajú štyri ženy. A všetky sú pohanky.

A všetky nemajú ani reputáciu veľmi pozitívnu.

Áno. Vráťane toho, že sú pohanky.

Presne tak. Všetky sú pohanky. A predstavte si, keď sa narodil Ježiš Kristus, Matúš, ktorý, ako by sa zdalo, písal hlavne pre Izraelský národ, on prakticky cez rodokmeň také kázanie predniesol pre všetkých Izraelcov a on ukázal: "Myslíte si, že Mesiáš bol len pre vás? "Vôbec nie".

Ďalší zaujímavý detail, ktorý nám v knihe Rút ukazuje na Ježiša Krista, je samozrejme obraz samotného Bóaza. A nielen osobnosť Bóaza, no ten status, ktorý on mal ako "Goel", ako "Spasiteľ", ako "Osloboditeľ". Preto on bol predobrazom, ktorý ukazoval na Ježiša Krista.

Samozrejme, že musel znášať materiálne a finančné riziká a musel obetovať svoj majetok, pretože teraz ekonomicky akoby znovu obnovoval Elímelechov rod a preto to ten prvý, bližší príbuzný neprijal (meno ktorého nepoznáme), pretože tam bolo treba obetovať. A tým, že Bóaz obetoval, on ukazuje na obeť Ježiša Krista.

No obeťou nielenže zachránil Rút a jej rodinu, on prakticky vošiel do rodokmeňa kráľa Dávida a podaroval cez Dávida Ježiša Krista a bol predobrazom. Takisto ako aj Ježiš Kristus. On obetoval omnoho viac ako Bóaz, pretože predobraz vždy ukazuje na obraz, on je menší ako samotné naplnenie tohto predobrazu. Čo sa týka tohto prípadu, Ježiš Kristus obetoval prakticky všetko.

Už sme o tom hovorili, no treba to zdôrazniť znovu a znovu. My ani zďaleka nevieme skutočne oceniť význam obete Ježiša Krista. Pretože On neobetoval len 30 rokov, na ktoré zostúpil na túto zem a vrátil sa. On sa na celú večnosť stal Bohočlovekom a prakticky bude jediný, kto bude mať na celú večnosť nedostatky na svojom ľudskom tele.

Áno. Veľmi jasne to vidno v Evanjeliu Jána, kde čítame, ako sa Ježiš najskôr zjavuje svojim učeníkom a potom Tomášovi. On hovorí: "Pozrite sa na moje rany". On hovorí Tomášovi: "Daj sem prst a pozri sa na moje ruky; daj sem ruku a vlož ju do môjho boku". "Pozri sa, čo som urobil" a On zostane na večné časy človekom kvôli tomu, aby nás navrátil k Sebe.

Presne tak. Preto, keď končíme štúdium knihy Rút, môžeme vyvodiť takýto záver. Okrem toho, o čom sme s vami hovorili, chcel by som ešte raz zdôrazniť tento moment, že my s vami riešime otázku či existuje Božie vedenie alebo ho niet. Pretože, keď sme s Bohom, tak existuje Božie vedenie, existuje Božie riadenie, Boh nás vedie. A keď sa od Neho odvraciamy,

tak sa stretávame s náhodami, ktoré sú výsledkom toho, koho uctieваме. No ak uctieваме živého Boha Jahve, je tu prítomné len a len Božie vedenie.

A keď sa pozeráme na Boha, Boh všetko, dokonca aj naše neúspechy a naše chyby, obracia na požehnanie. Rovnako, ako sa zachoval k sudcom, pretože List Židom nesúdi sudcov a títo sudcovia urobili veľa chýb. No oni to robili, pričom sa vždy pozerali smerom hore.

S vierou.

A Jefte možno úplne nechápal Boha, no on aj tak s vierou šiel a chcel dobre pre Boha, a preto Boh sa pozerá na neho už z perspektívy zásluh Ježiša Krista a dáva mu to miesto. Takisto aj pre nás je to veľmi dôležité.

Čokoľvek by sa stalo, kdekoľvek sa nachádzame, pozerajme sa na Hospodina, a keď sa pozeráme na Neho, môžeme si byť istí, On v Jeho vedení, v Jeho múdrosti, môže obrátiť aj zlo, On môže obrátiť aj problémy, On môže obrátiť choroby, nešťastie, hlad aj smrť.

Presne tak. No najdôležitejšie ponaučenie pre všetkých pastorov zo všetkých cirkví: keď nebude chleba v Dome chleba, národ bude nútený odvrátiť sa od pravého chleba a hľadať chlieb tam, kde ho nie je možné nájsť.

A keď ho tam nie je možné nájsť, tam nebudú vidieť Božie vedenie, a preto je potrebné, aby sa stalo opäť známym v meste, kde žijeme, v krajine, kde žijeme, že v Dome chleba sa objavil chlieb. Vtedy sa ľudia, ktorí sa vrátili k Bohu, opäť uvidia Božie vedenie vo svojom živote.

Toto je pozoruhodná a veľmi dôležitá zvesť pre naše pokolenie. V Dome chleba musí byť chlieb. A vtedy začneme vidieť Božie vedenie, vtedy začneme vidieť Božiu silu v našom živote a v našej spoločnosti. A pamätajte si, že nielen chlebom je človek živý, ale každým slovom vychádzajúcim z Božích úst. Skúmajte Sväté písmo a čítajte spolu s nami 1. knihu Samuelovu.

Preložené a natitulkované so súhlasom Artura Šteleho.